

یادداشت

سیاست هراس افکنی برای حفظ بقا رژیم را نجات نخواهد داد

صادق کار

سیاست هراس افکنی برای حفظ بقا رژیم را نجات نخواهد داد

در آستانه سالگرد جنبش انقلابی زن زندگی بساط بگیر و بند، اعدام، تهدید و خط و نشان کشیدن برای نیروهای سیاسی و مدنی تشدید شده است. تعدادی از مبارزان جنبش زن، زندگی، آزادی هفته گذشته به منظور انتقامجویی و گرفتن زهر چشم از بقیه اعدام شده‌اند، عده‌ای از زندانیان سیاسی پیشین در خیابان بازداشت و بازجویی و تهدید شده‌اند، پیگرد رهبران و اعضای فعال تشکل‌های صنفی تشدید شده است، عده زیادی از وکلا و فعالان مدنی احضار و بازجویی شده‌اند، تعدادی از کافه‌ها به دلیل راه دادن زنان و دختران "بی حجاب و بد حجاب" پلمپ شده‌اند.

این اعمال جنایتکارانه در آستانه سالگرد جنبش زن، زندگی، آزادی، گویای وحشت رژیم از وقوع جنبشی مشابه است که زمینه‌های آن در جامعه حتی بیشتر از آغاز جنبش ژینا خود نمایی میکند. بله، هم نارضایتی‌ها از آن زمان از رژیم بیشتر است و هم انگیزه‌ها قویتر شده و هم تعداد کسانی که از حکومت رویگردان شده بطرز چشمگیری افزایش پیدا کرده است. دامنه نارضایتی حتی در داخل حکومت نیز گسترش یافته است. نارضایتی را همچنین می‌شود در بیانیه موسوی، و بیانیه تعدادی از زندانیان سیاسی و فعالان مدنی و سیاسی، مشاهده کرد. حتی اصلاح طلبان محافظه کار شریک در دولت نیز با انتشار بیانیه ۱۲ ماده‌ای خواهان انجام اصلاحاتی در سیستم حاکم شده است و آن را برای بقا و نجات رژیم از اضمحلال لازم تشخیص داده‌اند. دامنه نارضایتی از رژیم حتی در میان تعداد قابل توجهی از محافظه کاران میانه رو امتداد پیدا کرده است. پس می‌بینیم که زمینه‌های وقوع یک جنبش به مراتب گسترده‌تر از جنبش مهسا و شاید رادیکالتر از آن وجود دارد. طیف مخالفان متنوع و گسترده است و همه قصد سرنگون کردن رژیم را ندارند و خاستگاه‌های اجتماعی سیاسی شان هم متفاوت است با این وصف همه در یک چیز اشتراک نظر دارند و آن این است که حاضر نیستند وضع موجود را تحمل کنند. بهمین دلیل پایه‌های جنبش تازه فراهم شده است. اما هم شروع جنبش تازه و هم ترکیب طبقاتی و اجتماعی و مطالبات عمده‌ی آن در مقطع کنونی بستگی به رفتار رژیم با مطالبات جریان‌های مختلف و نتیجه مذاکرات دارد. فعلا رژیم نشان داده که حتی طرح ۱۲ ماده‌ای اصلاح طلبان را که یک طرح رفرمیستی است حاضر نیست بپذیرد و آنها را در ردیف عوامل قدرت‌های خارجی که باید یا توبه کنند یا مجازات شوند قرار داده است. طرح‌های طرفداران رفراندوم و طرفداران گذار که جای خود دارد. بنا بر این در صورت اصرار رژیم بر حفظ موضع کنونی خود، جنبشی که در چشم انداز نزدیک شکل خواهد گرفت فارغ از عناوین‌ی که هر کدام از جریان‌ها به آن می‌دهند، ذاتاً باید جنبشی

سرنگونی خواه باشد . با این احوال اما یک عامل بازدارنده وجود دارد که می تواند برآمد جنبش را به تعویق بیندازد و آن بلاتکلیفی جنگ با اسرائیل و امریکاست که سرنوشت آن مبهم است. این بلاتکلیفی فعلا می تواند به نفع رژیم عمل کند، زیرا تا تکلیف آن یکسره نشود مردم مایل نیستند نتایج مبارزات شان باعث سوءاستفاده متجاوزان خارجی برای تجاوز مجدد به کشور بشود. اسرائیل و آمریکا با تجاوزات تبهکارانه خود ضربه سختی به مبارزات آزادیخواه مردم ایران وارد کردند و به تشدید جو اختناق و سرکوب یاری رساندند. زدودن آثار این ضربه وقت گیر است و شاید بهمین خاطر است که رژیم بی مهابا از فرصتی که به دست آورده است برای سرکوب فعالین سیاسی و مدنی بهره می گیرد. با این اوصاف وقوع جنبشی تازه و گسترده تر و متنوعتر از جنبش مهسا نیز اجتناب نا پذیر است و عمر رژیم بر لب بام است و با هراس افکنی و اعدام نه میتواند جلوی برآمد جنبش تازه را بگیرد و نه قادر است بقای خود را حفظ کند. منافع و آینده ما کارگران ایجاب می کند برای نجات از شر این نظام استثمارگر و ستمگر با تمام توان خود در شکل دهی و حمایت از جنبشی مرفقی و مردمی کوشا باشیم.

اتحاد رمز پیروزی است!

متحد و متشکل علیه فقر و استبداد برای نان و آزادی!

سومین سالگرد جنبش انقلابی زن، زندگی، آزادی و یاد جان باختگان و آسیب دیدگان و زندانیان جنبش را گرامی می داریم و دست آوردهای انقلابی و مترقیانه آن را ارج می نهیم و خود را متعهد و مکلف به محافظت از دست آوردها آن می دانیم!

تحول اندیشه در باره فقر: بررسی تعاملات بخش بیستم

Lyn Squire و لین اسکوائر Ravi Kanbur نوشته راوی کانبور

۵ آسیب پذیری و صدا

۵.۲ مقابله با ریسک - ادامه

موردوخ با توجه به هزینه ها نشان می دهد خانوارهایی که در برابر شوکهای درآمدی آسیب پذیرتر اند، سهم کمتری از زمین خود (۹ درصد) را به انواع پرخطر اما پربازده اختصاص می دهند، در حالی که این سهم برای خانوارهایی که دسترسی بهتری به سازوکارهای مقابله دارند حدود ۳۶ درصد است. همچنین، جاکوبی و اسکوفیاس نشان می دهند که وقتی درآمد خانوارها کاهش می یابد، خانوارهای فقیر فرزندان خود را از

مدرسه بیرون می‌آورند. آنان دریافتند که کاهش ۱۰ درصدی در درآمد کشاورزی در طول فصلهای کشاورزی، منجر به کاهش حدود پنج روز حضور در مدرسه در نمونه ای از شش روستای هندوستان می‌شود. بنابراین، چه کاهش درآمد و چه کاهش تحصیل، و دیگر سازوکارهای مقابله ای، اگرچه در کوتاه مدت مقداری "تأمین" ایجاد می‌کنند، اما چشم انداز بلندمدت ناظر بر رهایی از فقر را محدود می‌سازند.

گفتیم که تلاش خانوارهای فقیر در توسل به سازوکارهای مقابله ای هم پرهزینه اند و هم ناکافی. در مورد ناکافی بودن، بسیار بعید است که سازوکارهای غیررسمی بیمه بتوانند با ریسکهای سیستماتیک مقابله کنند. در چهار روستای مسلمان نشین نزدیک به زاریا در شمال نیجریه، یک پیمایش در سالهای ۱۹۸۸-۸۹ اهمیت معاملات اعتباری غیررسمی را نشان داد - بیش از نیمی از خانوارها در دوره ی پیمایش هم وام گیرنده و هم وام دهنده بودند، و تنها یکدهم خانوارها نه وام گرفته و نه وام داده بودند. با این حال، وامهای "میان روستایی" بسیار کمتر از وامهای "درون روستایی" رواج داشتند. با این وجود بیش از نیمی از تغییرات (۵۸ درصد) در تولید کشاورزی منطقه ناشی از شوکهای عمومی ای بود که کل روستاها را تحت تأثیر قرار می‌دادند. صرف نظر از این که سازوکارهای بیمه درون روستایی چقدر خوب عمل می‌کردند، روستاییان نمی‌توانستند خود را در برابر یکی از بزرگترین منابع ریسک محافظت کنند. برای مقابله با اثرات بحرانی فقر، دولتها باید شبکه های ایمنی فراهم کنند تا ضربه ها را کاهش دهند و راه را برای آینده باز نگه دارند. توانایی آنها (دولتها) در انجام این کار از دو نوآوری در سالهای اخیر سود می‌برد. مشکلات اطلاعاتی که بازارهای اعتباری و بیمه‌ای را آزار می‌دهند، از طریق غربالگری و نظارت گروهی و همچنین آشکارسازی اطلاعات توسط خود افراد در حال رفع شدن اند.

هزینه های جمع آوری اطلاعات (مانند نمونه چامبار، که پیشتر به آن اشاره شد) و اجرای بازپرداخت می‌تواند از طریق وامدهی گروهی به شکل قابل توجهی کاهش یابد. از آنجا که گروههای فقیر ممکن است اطلاعات زیادی درباره ی یکدیگر، و فرصتهای فراوانی برای تعامل و اعمال انتظارات اجتماعی نسبت به رفتار همدیگر داشته باشند، چنین گروه هایی می‌توانند برای وامهای مشترک اقدام کنند و یکدیگر را برای بازپرداخت تحت نظر قرار دهند. بنابراین، بار اطلاعاتی وام دهنده به طور چشمگیری کاهش می‌یابد و فقر هزینه کمتری برای عدم قطعیت اطلاعات وام دهندگان درباره ی خود می‌پردازند. این ایده که نخستین بار توسط بانک گرامین در بنگلادش پایه گذاشته شد، اکنون به اشکال مختلف در بسیاری از کشورها گسترش یافته است. حدود ده میلیون خانوار در سراسر جهان تحت پوشش برنامه های خرد مالی قرار دارند. نرخ بازپرداخت بالا است - برای مثال، گرامین نرخ بازپرداخت بالای ۹۵ درصد دارد. نرخ بهره کمتر از نرخ بازار غیررسمی است و بیش از ۳۰ برنامه بدون هیچ یارانه ای فعالیت می‌کنند.

چنان که انتظار می‌رود، همه برنامه ها در همه ابعاد به یک اندازه موفق نیستند. بنابراین برنامه هایی که بیشترین موفقیت را در رسیدن به فقر داشته اند، همچنان فاصله زیادی با پایداری مالی دارند. برای مثال، بانک گرامین به بیش از دو میلیون وام گیرنده - که ۹۴ درصد آنها زن اند - با دریافت نرخ بهره نسبتاً پایین (۲۰ درصد در سال) خدمت رسانده است. با این حال برای فعالیت بدون هیچ یارانه ای گرامین باید نرخ بهره را به ۳۳ درصد در سال افزایش دهد. طرحهای وامدهی گروهی در جایی موفق شده اند که دیگران ناکام مانده بودند - یعنی در ارائه اعتبار به فقر - اما همان طور که موردوخ اشاره می‌کند، تعداد زیادی همچنان با مشکل هزینه‌های بالای عملیاتی روبرو اند. او دو گزینه را پیشنهاد می‌کند: تمرکز بر برنامه های ساده برای دسترسی به فقر، مانند رویه های اداری ساده شده و رویکرد "اعتبار حداقلی" که توسط انجمن پیشرفت اجتماعی بنگلادش اجرا می‌شود؛ یا این که دولتها و اهداکنندگان (مستقل یا به اشتراک) هزینه های اداری

برنامه هایی با دامنه تمرکز قابل توجه بر فقر را یارانه دهند. مسئله مرتبط با این اقدام این است که آیا یارانه های استفاده شده برای این منظور، راه بهتری برای کمک به فقرا نسبت به یارانه های مورد استفاده برای اهداف دیگر اند یا خیر. این موضوع نیازمند ارزیابی دقیق اثر اقدامات جایگزین است

اتحاد، اعتراض، نبرد تا رهایی!

از مبارزه زنان علیه تبعیضات جنسی و برای برابری حمایت کنیم!

کمیته های اعتصاب را در کارخانه ها و ادارات تشکیل دهیم!

صبرها از اعمال ستمگران حاکم لبریز شده است

صادق

اعتراضات کارگران و مزد و حقوق بگیران به رغم تشدید فضای امنیتی و تهدیدات فعالان کارگری توسط نیروهای امنیتی همچنان رو به گسترش دارد و با گذشت زمان در اثر تشدید وضعیت بد معیشتی عده دیگری که اعتراض خود را به اشکال دیگری بروز می دادند به اعتراض خیابانی روی می آورند بلکه از این راه بتوانند وضعیت معیشتی خود را با یاری جمعی بهبود دهند

بازنشستگان صدا و سیما از جمله بازنشستگانی هستند که اخیرا با برگزاری اعتراض خیابانی به اعتراضات سایر گروه های بازنشستگی پیوستند و خواهان رسیدگی به وضعیت معیشتی و دار و درمان خود شدند. قبل از این نیز آنها یک بار دیگر اعتراض کرده بودند، اما نگرفتن جواب باعث شد که آنها نیز به اعتراضات خیابانی سایر بازنشستگان بپیوندند. اعتراض بازنشستگان رادیو تلویزیون دولتی به آن جهت اهمیت دارد که گسترش نارضایتی در میان کارکنان یکی از نهادهای حکومتی به شدت ایدلوژی زده و تحت کنترل را که گرفتن شغل در آن حکم گذر کردن از هفت خوان رستم را دارد منعکس می کند. نارضایتی در میان کارکنان رادیو تلویزیون اگر حساب مدیران ارشد را از بقیه جدا کنیم حتمی گسترده است و برای همیشه امکان ندارد از بروز بیرونی آن جلوگیری کرد. روند اعتراضات با گذشت زمان اعتصابات در آستانه انقلاب ۵۷ را تداعی می کند.

این نارضایتی ها که شکل اعتراض خیابانی به خود گرفته اگر چه فعلا در قالب یک مطالبه اقتصادی طرح می گردد، ولی به مانند سایر اعتراضات فاقد عنصر سیاسی نیست و در واقع اعتراضی است که ریشه سیاسی دارد و رسیدن به مطالبات اقتصادی در شرایطی که در ایران حاکم است جبرا به اعتراض صنفی سیاسی منتهی می شود

در پیش گرفتن رویکرد امتناع نسبت به اعتراضات مطالباتی به منزله نادیده گرفتن مطالبات و پاک کردن صورت مسئله است. این رویه نه تنها به متوقف کردن اعتراضات منجر نشده، بلکه به تداوم و گسترش آنها انجامیده و روند صنفی سیاسی شدن روز افزون اعتراضات را تسریع کرده است.

هم از این روست که این اعتراضات به رغم امتناع مقامات حکومتی برای پاسخ دادن به مطالبات آنها لازم است تداوم و گسترش پیدا کند. جبرا نیز چنین خواهد شد و اصولا توقف اعتراضات مطالباتی بخاطر فشارهای شدید معیشتی ممکن نیست.

شاید بهمین دلیل بود که علی خامنه‌ای در آخرین سخنرانی خود معیشت را مهمترین وظیفه دولت خواند و خواهان رسیدگی دولت به آن شد. خامنه‌ای در پیوند با معیشت کنترل بازارها را هم مورد اشاره قرارداد. اشاره معیشت همراه بر کنترل بازارها را می شود به معنی آن فهمید. که گویا بازار به تنهایی در بحران معیشت نقش دارد و با کنترل آن می شود وضعیت معیشت را سروسامان داد. شاید بهمین دلیل هم بود که رسانه های طرفدار بازار این جنبه از سخنان خامنه‌ای را در هنگام انتشار گزارش این سخنرانی برجسته نکردند. البته خامنه‌ای هم خوب می داند که کنترل بازار در ایران اولاً ناممکن است، ثانیاً علت اصلی بهم خوردن تناسب میان درآمدها و هزینه ها ریشه در مجموعه سیاستهای نظام حکومتی دارد که او خود نقش اصلی را در تولید و هدایت آنها به عهده داشته و حتی فرادستی سرمایه داری تجاری و رانتی و بازار در امور کشور و در حاکمیت جزئی از نتایج رویکردهای اقتصادی و سیاسی خود اوست.

نشانه گرفتن بازار بعنوان تنها مقصر وضعیت بد معیشتی مردم در واقع یک نوع فرافکنی است برای پنهان کردن واقعیات که البته دیگر کمتر کسی را گمراه می کند. حذف یارانه کالاهای اساسی، اجرای سیاست شوک درمانی، گران سازی خدمات دولتی، خصوصی سازی بخش های درمان و آموزش، فریز کردن دستمزدها زیر خط فقر، افزایش تورم و گرانی، اینها از علل بحران معیشت هستند که همگی با درخواست خود خامنه‌ای انجام گرفته و بازار و بخش خصوصی و جریانان مدافع نئولیبرالیسم اقتصادی نیز مشوق این اعمال فقر آور بوده‌اند. بنا بر این خامنه‌ای اصل را رها کرده و به فرع چسبیده است. بهمین جهت با توصیه هایی که او به کارگزاران حکومت اش می کند ذره‌ای به بهبود وضعیت معیشتی مردم کمک نمی کند. حناى این حرفها نزد مردم مدتهاست رنگ باخته و بهمین جهت است که برای رسیدن به مطالباتشان راه اعتراض خیابانی را در پیش گرفته‌اند و تا بر چیدن این نظام مستبد، فاسد و ستمگر آن را ادامه خواهند داد. صبرها هر روز که می گذرد از اعمال ستمگران حاکم بیشتر لبریز می شوند و نگرانی و وحشت خامنه‌ای نیز از همین بابت است.

اصلاح طلب و محافظه کار هر دو در پی حقوق سازی کارگر اشتراک نظر دارند

ع امید

احمد میدری درخواست افزایش دستمزد میلیونها کارگر را که از تورم و گرانی به تنگ آمده‌اند رد کرد. رد افزایش دستمزدها در حالی انجام گرفت که قرار بود شورای عالی کار در صورت افزایش تورم دستمزدها را در نیمه دوم سال ترمیم کند. در پی امتناع میدری ایلنا» به نقل از محسن باقری یکی از اعضای شورای عالی کار نوشت، "اظهار نظر وزیر کار در مورد اینکه برنامه‌ای برای افزایش دستمزد در نیمسال دوم سال وجود ندارد برای ما بسیار عجیب بود. در جریان مذاکرات سال جاری توافق شد در صورت افزایش نرخ تورم و فشار قیمتی، موضوع دستمزد دوباره در شورای عالی کار بررسی شود. اظهار نظر آقای میدری باعث واکنش نمایندگان کارگری شده است. این نمایندگان معتقدند با توجه به داده‌های مرکز آمار و آثار تورم اخیر بر "معیشت کارگران، برگزاری جلسات شورای عالی کار آن هم مشخصا با موضوع دستمزد، اجتناب‌ناپذیر است

احمد میدری وزیر کار دولت پزشکیان در این هفته زیر قول اش زد و افزایش دستمزد در نیمه دوم سالجاری را که در شورای عالی کار قول داده بود افزایش بدهد رد کرد و آب پاکی روی دست همه ی آنهایی ریخت که به کرم و انصاف او در آغاز شروع وزارت اش دلخوش کرده بودند و برای به وزارت رسیدن میدری کمپینگ حمایتی تشکیل دادند و پس از منصوب شدن برایش پیام تبریک فرستاده بودند. وعده افزایش دستمزد در صورت افزایش تورم وعده‌ای است که هنگام افزایش دستمزد در شورای عالی کار به کارگران داده می شود ولی هیچگاه تا کنون فارغ از اینکه وزیر کار اصلاح طلب و یا محافظه کار و وابسته به کدام جناح باشد به آن عمل نشده است. بنا بر این از آنجا که سالها قبل این بازی تکرار شده است نمی توان این ادعا را که دلیل خلف وعده شرایط جنگی بوده است

در جریان مذاکرات تشریفاتی افزایش دستمزد در اسفند سال گذشته که جناب وزیر اصلاح طلب دستمزدها را به مانند وزرای پیشین در حد یک سوم هزینه های زندگی و خط فقر منجمد کرد برای فریب کارگران قول داده شد که در صورت افزایش تورم و هزینه‌های زندگی، شورا را در نیمه دوم سال تشکیل دهد و دستمزدها را مطابق شرایط افزایش دهد

در اینکه تورم، قیمت کالاها، خدمات دولتی، خصوصا مواد غذایی، دارو اجاره مسکن و سایر هزینه‌های زندگی به شدت افزایش پیدا کرده کسی حتی وزیر کار نباید ذره‌ای تردید داشته باشند. با این وصف جناب وزیر نه تنها موقع عمل که رسید زیر قول و قرارش زد، بلکه برای اینکه موضوع در شورای عالی کار مطرح نشود جلسات یومیه شورا را نیز تعطیل کرده است و به تقاضاهایی که برای تشکیل اجلاس شورا برای بررسی پیشنهاد ترمیم دستمزد می شود هم وقعی نمی گذارد

امتناع میدری از تشکیل جلسه شورای عالی کار با انتقاد محسن باقری یکی از اعضای شوراهای اسلامی کار و یکی از حامیان پیشین میدری است مواجه شده. محسن باقری که عنوان یکی از "نمایندگان کارگری" را نیز یدک می کشد و بعد از مصوبه مزدی شورای عالی کار بخاطر آن مصوبه از وزیر کار تشکر کرده بود! حالا نقش منتقد را بازی می کند. تعداد "نمایندگان کارگری" در شورای عالی کار ۳ نفر است که همه ی آنها در جلسه نهایی به مصوبه مزدی رای داده‌اند، اما معلوم نیست که چرا ۲ نفر دیگر از آنان مهر سکوت بر لب زده‌اند

همانطور که ما در آن هنگام و بارها بعد از آن بهمین مناسبت گفتیم و نوشتیم سیاست منجمد کردن دستمزدها زیر خط فقر که اکنون اکثرا به زیر خط بقا رسیده اند، همچنین ارزان سازی حداکثر ممکن نیروی

کار و بی حقوق سازی آن جزء سیاستهای کلان حکومت و مورد تأیید همه جناح های آن است و با جابجایی دولتها و وزرای کار اساسا تغییر نمی کند. درست بهمین جهت است که هیچ تفاوت اساسی بین وزیر کار دولت رئیسی مدعی عدالتخواهی با وزیر کار دولت مدعی اصلاح طلبی پزشکیان در خصوص حقوق طبقه کارگر و مزدبگیر نمی بینیم. تفاوت تنها در شیوه پیشبرد سیاستهاست. درست است که میدری از وزیر کار دولت رئیسی با سوادتر است، ولی دانش بیشتر وی نه تنها کمکی به بهبود وضعیت کارگران نکرده است، بلکه در خدمت تشدید استثمار و فقر روز افزون کارگران عمل کرده است. این واقعیتی است که نه تنها کارگران شاغل و بازنشسته با پوست و گوشت خود آن را لمس کرده اند، بلکه آمارهای مهندسی شده رسمی نیز جایی برای انکار آن باقی نگذاشته اند. همچنان که قبلا نیز تاکید کرده ایم تا وقتی که این حکومت بر این کشور حکمرانی می کند فارغ از اینکه کدام باند دولت را در اختیار داشته باشد وضع طبقه کارگر و زحمتکش روز به روز بدتر خواهد شد. آنهایی که نسبت به این حقیقت روشن شک و تردید دارند کافی است سری به آمارها و گزارشات رسمی بزنند و گزارشات تظاهرات همه روزه کارگران و بازنشستگان را بخوانند. ما به کرات گفته ایم و از گفتن این که تنها راه نجات طبقه کارگر و سایر زحمتکشان و بی چیز شدگان در این کشور ثروتمند و غنی برای نجات از فقر و فلاکت و بی حقوقی متشکل و متحد شدن در اتحادیه و شوراهاست. ست خسته نمی شویم

در حمایت و پشتیبانی از اعتصاب کارگران شرکت آلومینیوم ایران (ایرالکو)

گروه کارگری حزب چپ ایران

!کارگران شریف و مقاوم ایرالکو

اعتراض شما، که بیش از شش هفته است در قالب اعتصاب غذا و توقف تولید جریان دارد، نشانگر مرز تحمل ناپذیر شرایط طاقت فرسای طبقه کارگر در ایران است. شما با اتکا به اتحاد جمعی خویش، نه فقط برای دستمزدهای پرداخت نشده و امنیت شغلی، بلکه برای کرامت انسانی و حق زندگی مبارزه می کنید.

شرکتی که سودهای کلان از نیروی کار شما اندوخته، امروز در برابر ابتدایی ترین مطالبات تان – از ایمنی محیط کار و پرداخت منظم دستمزد گرفته تا بازسازی تجهیزات فرسوده و پایان دادن به قراردادهای موقت – مقاومت می کند. این بی اعتنایی عامدانه، سلامت شما را به خطر انداخته و آینده تولید و اشتغال را نیز تهدید می کند.

فشارها و تهدیدهای امنیتی، احضار نمایندگان کارگران، و تلاش مدیریت برای پایان اعتصاب، هیچیک نتوانسته است اراده شما را درهم بشکند. برعکس، همین مقاومت است که عقب نشینی های هرچند

محدود مدیریت را به کارگران تحمیل کرده و نشان داده است که قدرت واقعی در اتحاد و تصمیم‌گیری جمعی شما نهفته است.

گروه کار کارگری حزب چپ ایران با تمام توان از مبارزه‌ی حق‌طلبانه شما پشتیبانی می‌کند و تأکید دارد که امنیت و سلامت کارگران بر هر ملاحظه‌ای مقدم است؛

همه پرونده‌سازی‌ها و تهدیدها علیه کارگران باید بی‌درنگ لغو گردد؛

سازمان‌یابی مستقل و اراده مشترک کارگران، تضمین‌کننده پیروزی در این و همه نبردهای آتی است.

اعتصاب شما صدایی رسا برای همه مزدبگیران ایران است. مبارزه شما، حلقه‌ای در زنجیر پیوسته‌ای است که می‌تواند به نیرویی سراسری و تعیین‌کننده بدل شود.

ما به شما درود می‌فرستیم و همراه با همه نیروهای مترقی و آزادی‌خواه، بر همبستگی کامل خود با شما پای می‌فشاریم.

گروه کار کارگری حزب چپ ایران

یکشنبه ۲۳ شهریور ۱۴۰۴ _ ۱۴ سپتامبر ۲۰۲۵

تداوم اعتراضات هفتگی بازنشستگان

اعتراضات گروه‌های مختلف بازنشستگی دیروز یکشنبه نیز در شهرهای مختلف تداوم پیدا کرد و بازنشستگان که روز به روز در اثر افزایش هزینه‌های زندگی و افزایش تورم و قیمت کالاهای اساسی وضعیتشان مشکلتر می‌شود همچنان با تأکید روی مطالبتی مانند افزایش حقوق، درمان رایگان، همسان‌سازی اعتراضات هفتگی خود را بدون وقفه ادامه می‌دهند همچنین در تعدادی از تجمع‌ها از جمله در رشت و شوش بازنشستگان پشتیبانی و همبستگی خود از اعتراض و اعتصاب غذای کارگران آلومینیوم اراک را اعلام کردند.

اعتراض کارگران گروه ملی فولاد اهواز به بحران مالی و معوقات مزدی

شماری از کارگران گروه ملی صنعتی فولاد ایران در اهواز روز شنبه ۲۲ شهریور با تجمع مقابل ساختمان مدیریت شرکت، اعتراض خود را نسبت به بحران مالی و سوءمدیریت موجود اعلام کردند.

کارگران با هشدار درباره آینده شرکت، خواستار پرداخت فوری و کامل حقوق‌های معوقه، تسویه بدهی‌های بیمه تامین اجتماعی، برقراری بیمه تکمیلی و شفاف‌سازی در قرارداد شرکت با بیمه نوین شدند. همچنین آنان بر ضرورت برخورد با مدیران فاسد و پاسخگویی مدیریت در برابر وضعیت نابسامان تاکید کردند.

توماج صالحی
@OfficialToomaj

X.com

Translate post

۴۳ روز است که ۴ هزار کارگر آلومینیوم‌سازی اراک با بی‌عدالتی تحمیل شده به آنها مبارزه می‌کنند.
۴۳ روز از اعتصاب کارگران آلومینیوم می‌گذرد و حالا چند روزی است که اعتراضشان به مرحله‌ی اعتصاب غذا رسیده.
کارگران شریف و زحمتکش سرزمین‌مان این بار برای مبارزه با این چرخه‌ی ظلم، از جان خود مایه گذاشته‌اند.
#کارگران_آلومینیوم‌سازی_اراک

تداوم و گسترش اعتراضات کارکنان رسمی نفت

دامنه اعتراضات کارکنان نفت روز به روز وسیعتر می‌شود. در این هفته دستکم پنج تجمع اعتراضی در شرکتهای مختلف انجام گرفت گزارش آخرین اعتراض به نقل از کانال شورای سازماندهی اعتراضات کارگری به شرح ذیل را ببینید:

شهریور ۱۴۰۴: دوشنبه های اعتراضی همکاران رسمی در مناطق نفتی جنوب ۲۴

مناطق تجمعات برگزار شده: شرکت نفت و گاز پارس کنگان (سایت ۲)، شرکت نفت و گاز پارس عسلویه ، شرکت مجتمع گازی POGC (سایت ۱)، پالایشگاه گاز فجر جم، نفت و گاز پارس سکوی‌های ۴۰ گانه‌ی عسلویه منطقه ویژه، شرکت نفت فلات قاره لاوان SPGC پارس جنوبی

در روز گذشته علاوه بر خارك و سکوی فروزان همکاران رسمی در نفت و گاز آغا جاری نیز تجمع داشتند

اهم مطالبات همکاران رسمی عبارتند از

اصلاح نظام حقوق و دستمزد، پرداخت کامل حقوق، حذف کسورات ناعادلانه، اجرای قرارداد استخدامی، حذف سقف حقوق، اجرای کامل ماده ۱۰، عدم تفکیک مشاغل به تخصصی و پشتیبانی در مناطق عملیاتی و عدم دست اندازی به صندوق بازنشستگی

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت درود میفرستد به همکاران رسمی و حمایت خود را از خواستههای برحق آنان اعلام می دارد

دیدار با فعال کارگری ریحانه انصاری نژاد

جمعی از فعالان صنفی، معلمان، کارگری، و بازنشستگان، ریحانه انصاری نژاد، فعال کارگری که به تازگی از زندان آزاد شده، را ملاقات کردند.

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران، ضمن تبریک آزادی این فعال صنفی، همبستگی خود را با تمامی فعالان صنفی و کارگری اعلام کرده و بر اهمیت اتحاد و حمایت جمعی در مسیر مبارزه برای عدالت تأکید می کند

چاره کارگران وحدت و تشکیلات مستقل است!

همه با هم برای آزادی زندانیان سیاسی و کارگری متحدانه مبارزه کنیم!

از مبارزه کارگران و مزد و حقوق بگیران شاغل و بازنشسته برای افزایش دستمزد حمایت کنیم!

از مبارزه کارگران قراردادی و پیمانی برای لغو کار پیمانی و قرارداد های اسارتبار موقت حمایت کنیم!

*** برای تماس با نشریه "جنگ کارگری" می توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:**

*** "جنگ کارگری" نشریه گروه کار کارگری حزب چپ ایران را می توانید در آدرس زیر ببینید:**

<https://bepish.org/taxonomy/term/457>